

ภาคผนวก ค.
กลอนลำสู่ขวัญภาษาส่วย
กลอนลำอวด ตอนที่ ๑

โอ้ย..... นายเอยต่อจีแนจิงเวาแมกอนลำ เวาทั้งขับ ทั้งรำ ตามธรรมตามองชื่อนถือน้ำเตอ น้ำเตอลุง ไสจิงเวาองกรง เรื่องกลอนลำกวย กวยนะไฮกะดิงถันเคยเรียนแอรูโต เพราะปายกวยนะไฮสมองดงอ อ ไฮจงติดจอตอออนเกิดกอนลำ แอมูนายชำ ๆ โจ้โซลโจเวา จิงดเดอโน๊ะเฒาแซมชายครบนะ นิงอำเกอสังชะ เลอปายศรีณรงค์ เกิดมวยเองเฮย เนาดิตเตยกอนลำทั้งกวย เวาแซงแล้วพิศรวบอนนาบอนใน มองชื่อนสงสัยปายไสนี้ดิง แนนเองเฮยตัวจริง นักเขียนนักแต่ง แนนเฮยนักแสดง กอนลำกอนลอง เวาแซงแล้วเนายองทั่วไคร้ทั่วแคร กอนลำไฮ ปูแพพ้อดลาสะ ไฮพีเคยลำบะ คิดออนเปลื้องสมอง เวาณะนากะคลองพอแต่จิงด พี้เกิดเลยบอนขัดกอนลำของไฮนายเอยนาย คั้นปายไดยากโจวุดโจแซง ไดยากโจแสดงกอนลำกอนเตย เขียมองโมคโจเลยสือออนกักรอ ออดเนอม.ล. อวดไฮจิงเกิดม.ล. อวดทั้งกอนลำคั้นทั้งดั่งทั้งตำไฮยอมมองเฮย คั้นทั้งขับทั้งเตยไฮพี้ต้องถอย ออนแต่ขับลำกวยป็นนะกันดอ พี้เกิดไเดเวา.ล. ออนลอกปูฮอม เวาณะนากะพร้อมหะเตหะยั้ง เพราะเนาพี้เคยเบ็ง เคยดิงเคยซง ซงแต่โมงอดบลง ขับแกลโตนบูลแล้วแต่ไฮจิงโซล ลือกจิงนะนาพี้ป็นพันละนาทั้งลอกทั้งไตรพีนะกอนลำไฮเกิดเรื่องเกิดราวพี้จันกอนลำลาว นะมองเคยซงฉิมบอนเวาจิงเซาเดาะจียวง มะเกเฮย....

ลำอวดตอนที่ ๒

โอ้ย.....จิงดแอดอมองครบนะครบไค เพราะปายกวยนะไฮ พี้แมนนักปราชญ์ พี้แมนกวยฉลาดนักเขียนนักอ่าน พี้เคยเกิดสมพานอาจารย์โจยวง คือกวยกัก กวยกรวง ตามธรรมดา การศึกษาป็นเพียงป.๔ มูนายดิงพี้ว พ้ออ่านลอกเขียนป็น พระธรรมตั้งแปดหมื่นสี่พันพระธรรมขันธ์ พี้เกิดไคเรียนจบ พี้เกิดไคเรียนครบนูนะมูนอล เรียนป็นแต่ดอล ๆ แอโจเวาพี้ป็น พระธรรมตั้งแปดหมื่นพี้แมนของคอย ๆ กวยไฮเกิดโจวอนะนาจิงดิง โน๊ะเฒาเอยกวยไฮเกิดโจกรอย ม่วงอดมัวจา เกรอะพระศาสนาของพระพุทธองค์บอนเนาทรงบัญญัติสอนชาวพุทธ ออนบริสุทธื์ สีโลภสีโกง สืออนโกรธออนหลง ทั้งนาพี้คือออนบอยจาซือ ๆ ไตรหลักศีลธรรม สิวบาปวกรรม ออนแต่กันดอ มูนายนาพ้อ สืออนแอโจเวา ออนมองเซาจียวงมักเกสิมูนายเซโจปะบันยาย แอโจเวาโจปาย ออนโมเนาช่อง ออนดิงเกิดกันครงนิงจะนิงไท เพราะปายกวยโมไฮพี้แมนนะสัตว์ จิงเวา.ล.มองออนต้องระมัดคึดแมออนทัวสิแอมูนายชำโจ้โซลโจเวา ดิโมกอนโมเจาไจจิงป็นแบบยางไฮจิงป็นกลาวอ้างเดาะโน๊ะเดาะเอว เกิดแต่โน๊ะแตเนว เวาเดาะพี้คือเฒา แล้วทันสะเยอเรื่องลอกเรื่องไตรเฒาจันไรเวาคือกาแนนเวาพี้ป็นสะแนน ออนไอสทม เวาพี้ป็นเคารพธรรม ธรรมโมปูฮอมคึดล็กโจ เวาจีเลย ๆ เวาณะนาพี้เคยป็นโซลพอดอง เชียชีระชัยตากอง ยึดพอดึง ๆ เชียทั้งมัดกะคิลง ตาโปัะคลอ ๆ ดิงปายกาม.ล. พิดิงมูนาย เพราะดะเปลี่ยนนิสัย นำโซลนำเวา พาดพอพี้ป็นดะเวียกำโน๊ะ กัวแคงตานอก เชียมักตามาลเวาพี้ป็นโยะดัล โมกัวจิงด ตาโกเซียแตหมัดจะจิดแตกะดอล คั้นนะมองบอยโซล ปายขัดคองเา เลยดัก

ออนเนาเวามวณะมวราเนาจิงเวณะนากาฉางไอเยอ บูล์โจแลวกะเซอเวาทัวกาเต๊ะ ชิมบอนโซล จิงโมล
เดาะจียวงมีะเกเฮย.....

กลอนเกี้ยวมักภาษากวย ตอนที่ ๑

โอโย.....ปาดลาดเอยทะบ้ามองปาดลาด อ้ายแอมกจีชาติโอโพมโจลุย ๆ ลาบกาม.ล.เยออยู่แต่โอโพม
นะเก แบนบอเนาปายอาเซศรีมลายมู้กลายมัด ออนไอซ่า โอละนอ กวยซ่าเอย โอโยนางเอย พอแต่โจโพม
อง กวยซ่าสะอาด อ้ายกะนีกะประลาด กัวนึ่งปุษอม อ้ายกะเลยป็นชอมโมดโจม๊กแม อ้ายหวังปายจิงแอแต่พี
วอม.ล. โจมกแม อ.อ. ยากดิงยากดั่ง มองซิพาเดออินาง อ้ายโจม๊กมวยปางปายมองกัวโอนา มองประสงกา
ม.ล. ป็นโจเดอะแน ออนชินเตโจแมซิคัดซิซ้อง เพราะไฮโจเพอะมองไฮอดพีป็น นางเอยมักกะจิงดิงเลนโมด
เดาะพุง มวยปางเทินไฮปุยากดิงดุง ดิงแครดิงโคร๊ะ อ้ายยากดิงเตอะเอยปายมองแซมใด ๆ โอโยนางเอยออน
ชั้นเตไว ๆ ซิออนกัวกรอ ซิออนวอริร่อไอจิงเสียเวลา ธรรมดากวโยปลัะกามอลโจเพอะแล้วโซลมักเรื่องมีกราว
เลอปายมองกวยเฒาเกิดกายะเกิดกอน มองเกิดโมบิตบอนแล้วเลอนะนา ชำมะทังนางฟ้าแซงโจปะเกิด
เซียบอนนากะยอต เลิกโมเล็กกอง ดิบายอ้ายดิงยองปายมองกวยซ่า อ้ายเซียบแมตาบ่า ทังตำทังแป๊ะ พีเกิด
เลยบอนกะะ บอนบิตบอนเวียว อ้ายเซียบแมชิมแล้วพีเกิดบอนเตะมองแนซ่าสะเป๊ะ พีเกิดบอนดง เซียตั้งรูสะ
งง พอเตะตานอกไอซ่าชิมปูปอกบอนนาบอนใน นางเอยคันป็นไฮพ็ออนลำบาก อ้ายพ็ออนปุมะนะยวงนะ
กรอยเตอะ เวลาจาโดยจิงมอดแจมออนเดอะเวลา โมดบอนจิงพัตจิงเปืออะ แอพอนางบิตเกล๊ะจะออบปุษอม
เลอนางพ็พร้อมยากป็นแนวนา นะโมนาฟิกาเลอปายสายสร้อย ไฮกะจิงจีบอย แอโจเดาะออน นะกะโมซิ
ลอน เครื่องจวดเครื่องพะ เครื่องแอโจแดงจะ ออนซำออนโก้ พ็ออนนางจันโมการแตงตัว มีะเกเฮย.....

ตอนที่ ๒

โอโย.....นางเอยทังปายมองจิงซัวเลอปายนะนา อ้ายคันอาสารับรองป็นครบยาง ออนแต่ป็นอินางบิต
ออบบิตเกี้ยว เกิดนะนากันแล้ว ทังอ้ายพ็จิม ออนแต่สมปุษอมของไฮ อ้ายพ็เคยเซะดาย เรื่องประเรื่องแยง
โคลมักนาจิงแอโจออนป็น ไอจิงทัดหมิ่น มักนากะซาง.....ออนแต่ป็นอินางเดาะเซียบเดาะแยง आयजिंमंजिं
แพงมีะมะไฮเอง พ็ออนโกรธนะเถนะแน ทังปายมองจิงเซ เซีย ๆหาย ๆ กวยนะไฮพ็ปายออนลอกปุษอม
เวณะนากะยอมครบยางครบแนว นางเวาแล้วกะแล้วทังอ้ายพ็คานแต่ปายเวียกปายงานซิออนคิดห้วง ซิพาย
ทังงานหลวงเลอปายงานราช อ้ายพ็ต้องออนขาด ออนหยุด ออนเซา ซิพายคราวสะเดาเลอตะเง กวยนะ
อ้ายพ็เลือกเวลา มวยกา ม. กอนบากาซางไอเยอ ออนแต่ป็นเลอ ๆ นะปุษอมมัก ออนไอคักจีเบิงมวยตอง
มีะเกเฮย.....

ตอนที่ ๓

โอโย.....นางเอย เพราะปายอ้ายมั่งมอ ฮานเวาฮานโซล นางกะกวยกามอล ทั้งอ้ายกะโปละ พี่เกิดเออการโ้ะการหลอก การลวง อีนางพี่ต้องตวง ปายอ้ายเวาแกล ยากแอวอกันแดล ตวงนางพี่พร้อมคั้นปายพอมปูฮอมไ้เงาเวาโจ อายจิงชินเตโมเฒ่าแกโคตวง ออนจิทานตกลงกำหนดเวลา จิงแตงตาเงาออนเวากันตอนางจิงจากาม.ล. ออนเวาโจเลย จิงมาดแอสายสร้อยเลอปายตุมพร้อมทั้งประชินชู จิงแอมะนาออนอีนางมาดตาโบนปูฮอมอ้ายกะจิงยินยอม ตกแตงออนมอ ออนไ้ตรฮีด 12 ไ้ตรคอง 14 ตาโบนประเภาณี กวยไฮแตงโจ มาดจาละจาโค อ้ายกะจิงชุนพร้อมทั้งเครื่องชำระูญ ชุนออนครบยาง พือออนเฒ่าแก่นางเซียอกเซียใจ อ้ายจิงวอออนไ้ตร พือออนไ้ลลอก ขาดกาม.ล. กะมกชินเตโจเลย ทานนึ่งออนแต่เอยชินเตกรง ๆ คั้นตอปปายตกลง อ้ายกะพอมปูฮอม คั้นปายนางพียอมแออ้ายวอคูอ้ายกะจิงต่อสู้อ้อโจออนบั้น ไ้จิงทัดประหมื่นเลอปายประแสนจิงแอนางวอแพนออนบั้นชาติแน จิงทัดไ้ครทัดแคร ทัดดุงทัดเลิง อ้ายกะจิงลองเบ็งชิมความสามารถ เกิดชาติแนมวยชาติมั่งแล้วต้องแอ กามอลเกิดปูแพ แต่พี่คือมอ เพื่อกันตอมวยดองคิดมั่งคิดชอบ คิดยากรัต ยากโอบแอเดะนึ่งครุง แล้วกันทะออนพุง บากยั้งชกที่ เชาแอเปียนจำปีชกโจปะมม เชาแอโจปะมม รัตเตะเตะบราง เลอปายทั้งอีนางจิงปายนะนาคันมอปรารณานะอ้ายเวาโจ คงจิงพี่โมโหเหาะโจออนไฮ คือปายนะจิงไ้ตร พูฮอมของมอ อายบั้นเวาตลอง วียางวีแนว เวาจี้แล้วกะแล้วชีเหาะนึ่งอ้ายเดอ เพราะอ้ายมั่งเลอ ๆ ฮานเวาคูย จิงจัดแอดออยพี่บั้นเวาแกล บั้นมอวอกันแดล จิงพือออนพลาตพอมวยเวลา คั้นมอจิงทั้งนาอ้ายจิงจิงนี้ มอจิงตะไปลเกิงอ้ายตะไปลแกล มอจิงปูตาวลทั้งอ้ายตะลือกพี่ออนจิกาน็อก มวยนะมวยรา อ้ายจิงคั้นอาสาจิกรบชั้นยะ คราวตาปือ คราวตาปือ คราวกลากอ้ายเปาะตาโปน เตะเวลาโมดบอนกะนะกันตอ อ้ายพี่ต้องรือออนเสียเวลา มอต้องการแบบนา อ้ายวอนะเก พือออนนางวาเวกัวมวยนะเอง นางเอยอ้ายกะจิงรองเพลง ออนมอจิงจัด จิงแอเพลง ลำตัด ลำกอน ลำกวย อ้ายร้องบั้นพี่ครวยบอณา บอนใน แอจิงวะไว ๆ เลอปายชั่ว ๆ ออนนางชินเตโจ ร้องบั้นครบยาง อ้ายร้องบั้นตะปรางพี่พักพี่เรา เพราะปายคราวสะเดาคงจิงจะออบ คั้นอีนางพี่ชอบออนเวาชินเต ปายออนร้องเพลงเกเลอปายเพลงแน เพลงอ้ายเกิดปูแพตะแซบตะกะกลม ออนไ้ไ้ตรพูฮอมอีนางกวยชำ อ้ายทิ้งแซบทิ้งร้อออนนางบิตแม นางวอแต่ลันแต่ ๆ ๆ วอแทนเสียงดนตรีจะออบพูฮอม โลตชันทุ้โครมตาโบนจิงหวะ แต่อ้ายร้องมวยนะ ทิ้งหอบทิ้งฮัล ร้องสดแล้วกะยัลชะ พอสโตด บอยกาแพโจโอโย.....ไ้บั้นมวยแรง มะเกเฮย.....จบ

กลอนเฒ่าโบราณ และสมัยใหม่

โอโย.....สมัย ๆ เอยสมัย ๆ สมัยคุตาเง ไ้พินะรูเก พี่เชือออนจิมะ ปากักปากรวง ไ้ลาตเกิดแตทงพาดพอเอ็ดเติดสัตว์กั่มวยพี่เกิดนะเนารูเดิม เลอบ. อ้าย โอโย.....โน๊ะเฒ่าเอยต่อจิงแนจิงเวาเรื่องเฒ่ารูเดิมตอจิงแนจิงเวาเรื่องเนารูเดิม แอโจแตงโจเดิมออนเกิดกอนลำ เกิดจิงวะเต้นรำจือออบ บั้นจิงจัดแล้วชอบแอเทินมวยดอง ไ้ตรจิงวะทำนองเสียงปีเสียงแคน โมเนากอนกาแนนดงยากจะจัด ไฮจิงเวาประวัตของกวยรูเดิม ไฮจิงบั้นริเริ่มสมัยอดีตรูไฮดงกิด ๆ พอดิงมุนายโน๊ะไฮ วายลาฮายปากักปากรวงไฮพอดจิงจำบั้นเคยจิงเนา ทั้ง

อาโน๊ะเฒ่าเปาะพอดตีทันจียะ ๆ แลล ๆ ตาโปกานา ปายจิงจิวจาเขียนกอนเขียนจา เจาะสตองลาเภา
 แกล้งลแกลโปง โปลพิดแล้วโมกลง ตวดแอจีจาโน๊ะเลวอสะนาจิมอดจิปัน เพราะปายเนารังอัลไอตวดไปล
 แกล เซาเนิงคัปปุเพลเซียเพอแม็กเบลงจีปะเซียปะแยงไอแก้วแบะนา เตะกะกันสนาดงทันสะแนน ทั้งยังเลยจี
 แตนกาชันอาพิด โลดพอมัดสะยัดเซะริงลาภาย ทั้งตานอกเนาปายกาชัน ๆ จีพาดพอขมันเพราะปายเนาตวง
 จิตาโกนิงรองชะพอสะโตด ยูรชีกกลางเนานาโมจีโกด แอนิงพรงริง ไอคดกั้วสะพั้งมะพั้งสะงง โกดบี
 นแล้วกะรงล็กโจทังเกรา ผู้เนอกะเนาเวาเกือบพิดมะโล เนารงแอล็กโจริงแปดเกาศอก ไอเล็กป.ล. เวะ ๆ จิง
 จอดจิงชก ผู้เนอปปายลือก ๆ จัดจีสังฮายคัันนะทักกาชัยจิงวอนนะนา วิธีเนาบอยจาของกวยรูเก กาม.ล. เกิดปุ
 แพพ้อดละฮะนะกะโมอาระรวยก็ก รวยตรวง นโมเวะโมกลงตามอมเนาพีบีนจิงอดนะกวยรานอ เนายากจา
 กวดครอกวดเจาะกวดอึง จีปะงัดแต่ริงป็นบาไปคลอ ไอบอยจาลำบอ เลิกคุตาไ้ เนายากจากาใน ปาไครปา
 แคร วอกับจีตอแปปุพุดเลอปปายจิงวอเวด ป็นนะกันดอ วอแลว จี บอยตอปา ปากักปายีก ไอไทรทัง
 สเม็กพีเทินจิงรอล ยากจาเกรียจากรวล ปากักปาโคก นะเกรียยอง เกรียโงกเกรียบลก เกรียโจด ไอตังแตรา
 โต เกิดโพง ตะโจบไซโตง กะเอ้มพอจา ยากจากาวดจากา ปาโตมปาบาง ตาลกันแกรงสะนาง จิยางจีเอ้าะ
 เซียแมเนาแอซึกเปียกครุ เปียกโครง นะกลอเติก กลอโพรงไอเกิดปุแพ พีเกิดโตจีแอโจตตังโตล พีเกิดโต
 บอยจวลงนะกวยรานอ ไอบอยจาลำมอพีกอยลำบ๊ะ ไอพ้อดลาฮะ ของธรรมชาติ พีจาของตลาดนะคุตาไ้
 แมแต่กาทุไ้ปรดงพีสะคัล นะรานาคัลพีเกิดเออติะบอยแระลองค๊ะ ๆ เคาะ ๆ โคง ๆ จีปะปัดโปง ๆ ทัง
 เจาะทังจอลวอขามป็นปาจวลพิดโพลตาไ้ จังมะเนียงพีไทร ไอแองแต่กรอ ขามป็นแอจิวเกือบเต้าะมว
 เตือน ไอกะดงกั้วเทินแอกนอยตะนิม กันเนาแอจีทิมนิงตากองแครียะ แล้วกะดงบอยแล้ยะกัชัยพราล วัลคิ
 บิดแอโจ วิ ๆ พอแล้วสะหุง โจเต้าะดุง เนาจาโดยตาบ้อแล้ว เนากะบัดตาบองตาโกวัลกาชัย ทังโนเนากาไป
 ออดครอแซงตับ เสียงระกูประกั้วทัวแครทัวโคร๊ะ ทังโมนเนาควโยลิสะเทียวกุยกามอล จีบอยตาโกโซลตุงเกดุง
 แน กามอลกะปุแพกั้วเกือบครบดุง พีบีนจีเมืองกรุงนะคุตาไ้ เพราะปายกวยกาไปพ้อออนแซงเซียม กัวัล
 จอบ โตลเตรียมปาตุงปาเลิง ออนกั้วเซียกั้วเบิงเวียะงานทังดุง คันไดจีเมืองกรุงเนาปายกะหลี่ มะเกเฮย

สมัยใหม่ ตอนที่ ๒

โอโย.....นายเอยไอพีบีน ปะตีปะออะชะ โคร๊ะแครเนาประณามปายอัสำเพ็ง จีออนเนากัน
 เต็งทัวนาทัวโน พินะคุตาไ้สมัยรานอ ดิงไอเกิดกาม.ล. เว้าะจีลายต่าง พีแอเยียงแออย่างโตนโน๊ะ โตนเนา
 โน๊ะเวาแล้วกะแล้ว แมะเวาแล้วกะแล้วพีบีนจิงเชื่อ ไอต้อแรงเลอ ๆ มนุษย์พันธ์ตามัย ไอพีบีนเชื่อใดพอมะ
 ไอพียากเซาช่วยเวียกงงานปาตุง ยากแต่จีเมืองกรุงรับจ้างรับบาย ยากจีคุณนายกั้วปาเมืองกอกผู้เนอ ไทร
 เนาตอกพิดโจแตพุง แล้วโlobโจดุงลัดเตาะออนแม๊ะ เซียแมกอดดงแพะลบจีเทินแล้วติะกอนเตาะราแซวออน
 แม๊ะเฒ่าเขียน ดิงปายกรรมปายเวร ม.ล. เออโมนาโงบีนกอนพายเฒ่า ม.ล. เวล่ำบาก ไอทังอตัลาฮะโม
 ประสตาจ วอนนะนาเออนางเซียเจ้าคุมบ่อ โน๊ะเซียบอยกา ม.ล. พีเกิดบิบิล เกิดแต่หนั้ แต่คิลทัวนาทัวโน
 วอนนะนาเออไฮแล้ยะเฮยแบบเนาพาตแซ่ ๆ ไปปอนซองนะ ยูรเซ้าะยามบอยประบานะสะตาง ทังโมนเนาอินาง

ปายจึงฝากใจ ใจตาไปโอโทปายดงท้นปิ่น จำแม่เตาะซินเดือนจึงฝากใจออน รับประดอกลีเซียนกอน จำไฮยวง
เดอ ซินเดือนแนไฮฝากจีเลอ ๆ โน๊ะพีต้องห้วง ยืมประโมเนายวงกะพีเกิดม.ล. เลอจึงรับประครอกะแล้วแต่
มอง เตาะซินเดือน ๑๒ จีรับแอเลย ไฮจึงฝากจีเฮยทั้งไปรษณีย์ แต่กะพีคอยวีประมาณ ๕,๐๐๐
พอบินเปรอวัน ๆ เซียนกอนเซียนเจา ประทีโน๊ะยืมเนออนแอจีใช้ พอแต่เตาะตาเงลิ้นเดือนเลอ ๆ ไฮปิ่นรับ
หนังสือทั้งไปรษณีย์ เนาส่งซองอย่างดี แอโจเกลอาออน แนนเองเฮย ประกอนฝากใจเตาะแล้ว ไฮรับเซะสอง
แถวจียางรุกล้ำก จีจำพอทานาคะพีดิงปิ่น จำแล้วกะจำเทิน เกือบเตาะตาบื้อ บิดพาพอสะเยอ

.....